

**Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi
Et Benè Moriendi**

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

55. Cap. Extremâ unctione nos muniri par est, dum sumus rationis
compotes.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

dæmonis evanesceret, horrorque, quo ab hoc Sacramento deterrentur, in amorem verteretur.

Citrâ necessitatem miraculum postulant, atque ad eum Deum tentant, quicumque cæleste hoc antidotum tum adhibent, cum in agone versantur, vel fractis viribus eidem sunt proximi. Hi profectò sese in discrimen adducunt evidentissimum, remedio tam salutari nunquam potiundi.

Vir probitatis famâ illustris, extremâ unctione neglectâ præ metu subsecuturæ propediè mortis (exigua fortassis, atque semi-deliberata Sacramenti hujus colludebat contemptio) post obitum jam terræ mandandus, suspirans, dixit: *Vae misero mihi, qui in centum annos ad piaculares flammæ condempnatus sum, eò quòd de Extrema unctione omnium horrorem conceperim, quâ si munitus fuisssem, jam pristinam recuperassem sanitatem: adeò enim hac mortem non accelerat, ut illam potiùs remoretur, aut longè depellat.* (a)

CAPVT LV.

Extremâ unctione nos muniri par est, dum sumus rationis compotes.

MEminisse oportet multum interesse Extremæ unctionis Sacramento nos muniri;

(a) *Nic. Dionysj. p. 2. gemina Pred. tr. 2. dest.*

muniri, dum mens etiamnum est integræ
 sic enim, præterquam quodd spes valetudi-
 nis recuperandæ magna nobis affulgeat,
 anima uberiori donatur gratiâ, magisque
 idonea redditur, ut omnes Sacramenti hu-
 jus effectus consequatur, perfectamque ex-
 citet contritionem, dum æger unâ cum
 Sacerdote corde vel voce submissâ dicit.

*Per istam Sanctam unctionem, & suavis-
 sissimam misericordiam indulgeat tibi Deus,
 quidquid deliquisti per visum, & sic rursus in
 Vnctione ceterorum sensuum.*

Extrema Vnctio instituta est, ut illius
 ope feliciter & sine mora evolemus in
 cælum: hunc in finem ægro animos
 addit, ut alacriter se opponat conatibus
 demonum qui sub vitæ terminum con-
 tentiore studio elaborant, ut nos in æter-
 nam perniciem præcipites trahant.

Munit agrum contra horrorem mor-
 tis, desperationemque, quæ ex præteri-
 tis noxis interdum enasci solet, mentem
 illuminat, atque angores conscientiæ
 fedat.

Pellit tristitiam, quam infirmitas cor-
 poris gignere consuevit, suppeditat vires,
 quibus æger voluntatem suam ad divi-
 nam in omnibus conformet, morbi que
 molestias atque ærumnas ad extremum
 usque

usque spiritum fortiter alacriterque ferat, variosque præstantissimarum virtutum actus facili negotio eliciat.

Denique (ut verbo complectar omnia) vitam concludit, & quasi supremam tribuit Christiani hominis perfectionem per merita pretiosissimi sanguinis Domini nostri JESU CHRISTI.

Hinc conficitur, imprudenter agere, & charitatis leges violare eos, qui metu, ne agrum contritent, aut lucro, commodove proprio seducti, quoscunque de extrema Vnctione sermones procul amandant, aliosque ejus receptionem agro suadere volentes loqui non sinunt; atque ita causa sunt, cur tam salutari remedio destitutus è vita decedat, vel illo muniatum tum, cum usum rationis amisit, quando dæmonem expugnandi, rectèque agendi, ceterosque hujus Sacramenti effectus consequendi tempus effluxit.

Multum, ut liquet, hujus interest; Deus severam ab illis exiget rationem.

S. œcumenicum Concilium *Tridentinum* (a) damnat atque anathematizat eos omnes, qui Extremam Vnctionem à Christianis sine peccato contemni posse affirmant.

(a) *Can. 3.*

Non paucos, qui fuissent ad inferos
præcipitandi, hoc Sacramentum tran-
stulit in Cælum.

CAPVT LVI.

De Supremo iudicio.

OMnes nos manifestari oportet antè tribu-
nal Christi, ut de bono, & malo, quod
egerimus, iudicemur. Nihil illo certius;
nulla de re *S. Scriptura* clariùs differit.

Tria sunt, quæ iudicium supremum fa-
ciunt perquam horribile, stricta reddenda
ratio, summa ignominia, irrevocabilis
æternæ damnationis sententia.

Nullum verbum nullum opus, nulla co-
gitatio, nullum vitæ momentum præteri-
bit, nisi exactissimè discussum, ut pro eo
vel merces tribuatur, vel pœna irroge-
tur.

Quid tibi erit animi, dum tot pravæ co-
gitationes, tot nefaria opera, tot otiosa,
atque impura verba, tantam temporis
iacturam, totque gratias neglectas coram
intueberis? Quis tibi tum erit sensus?

Accurata ratio, quàm de uno duntaxat
die Deo redditurus es, te incredibili
consternatione.